

Referințe din *Caietul pentru întrunirea* *„Viața creștină și predicarea”*

6-12 IULIE

COMORI DIN CUVÂNTUL LUI DUMNEZEU EXODUL 6, 7

„Acum vei vedea ce îi voi face faraonului”

(Exodul 6:1) „Iehova i-a zis lui Moise: «Acum vei vedea ce îi voi face faraonului. Mâna mea puternică îl va obliga să-i lase să plece; da, mâna mea puternică îl va obliga să-i alunge din țara lui».”

(Exodul 6:6, 7) „De aceea, spune-le israeliților: «Eu sunt Iehova; eu vă voi scoate de sub jugul egiptenilor și vă voi elibera din sclavie. Vă voi lua înapoi cu braț întins și cu judecăți mari. ⁷ Vă voi lua ca popor al meu și voi fi Dumnezeul vostru. Și veți ști că eu sunt Iehova, Dumnezeul vostru, care vă eliberează de sub jugul Egiptului».”

it-2-E 436 ¶13

Moise

O schimbare de atitudine s-a produs și în rândul bărbaților din Israel. La început, ei l-au acceptat pe Moise ca trimis al lui Iehova, dar, după înrăutățirea condițiilor de muncă la porunca faraonului, s-au plâns împotriva lui Moise până acolo încât acesta, fiind descurajat, i-a cerut ajutor lui Iehova. (Ex 4:29-31; 5:19-23) În acele momente, Cel Preaînalt l-a întărit, spunându-i că El avea să împlinească ceea ce așteptau Avraam, Isaac și Iacob, dezvăluirea deplină a semnificației numelui divin, eliberând Israelul și organizându-l într-o națiune mare, în țara promisiunii. (Ex 6:1-8) Nici atunci bărbații lui Israel nu au ascultat de Moise. Dar, după a noua plagă, ei l-au susținut cu hotărâre, colaborând cu el. Astfel, după a zecea plagă, el i-a putut organiza și i-a putut conduce în mod ordonat, „în formație de luptă”. (Ex 13:18)

(Exodul 7:4, 5) „Dar faraonul nu vă va asculta. De aceea, îmi voi întinde mâna împotriva Egiptului și voi scoate de acolo poporul meu numeros, pe israeliți, cu judecăți mari. ⁵ Și egiptenii vor ști că eu sunt Iehova când îmi voi întinde mâna împotriva Egiptului și îi voi scoate pe israeliți din mijlocul lor.”

it-2-E 436 ¶1, 2

Moise

Moise înaintea faraonului. Moise și Aaron erau acum personaje-cheie în această „confruntare a zeilor”. Prin intermediul preoților care practicau magia, ai căror conducători se numeau, din câte se pare, lane și lambre (2Ti 3:8), faraonul a invocat zeii Egiptului pentru a lupta împotriva lui Iehova. Primul miracol înfăptuit de Aaron înaintea faraonului, la îndemnul lui Moise, a dovedit că Iehova era superior tuturor zeilor Egiptului. Cu toate acestea, faraonul s-a încăpățânat și mai mult. (Ex 7:8-13) Mai târziu, când a avut loc a treia plagă, chiar și preoții au fost obligați să recunoască: „Este degetul lui Dumnezeu!”. Ei au fost afectați atât de grav de plaga cu furuncule, încât nu au putut să se prezinte înaintea faraonului pentru a i se împotrivi lui Moise în timpul acelei plăgi. (Ex 8:16-19; 9:10-12)

Plăgile înmoaie inima unora și împietresc inima altora. Moise și Aaron au anunțat fiecare dintre cele zece plăgi. Derularea plăgilor în ordine în care au fost anunțate era o dovadă că Iehova îl desemnase pe Moise ca reprezentant al său. Numele lui Iehova a fost proclamat în tot Egiptul, ceea ce a generat reacții pozitive și negative față de acest nume: inima israeliților și a unor egipteni a fost înmuiată, pe când cea a faraonului, a consilierilor și a susținătorilor lui a fost împietrită. (Ex 9:16; 11:10; 12:29-39) În loc să considere că stărniseră furia zeilor,

egiptenii *au înțeles* că Iehova îi judeca pe zeli lor. După derularea a nouă plăgi, și Moise a ajuns „să fie foarte respectat în țara Egiptului, atât de slujitorii faraonului, cât și de popor”. (Ex 11:3)

Să căutăm nestemate spirituale

(Exodul 7:1) „Atunci Iehova i-a zis lui Moise: «Iată că te-am făcut Dumnezeu pentru faraon, iar Aaron, fratele tău, va vorbi în locul tău ca profet».”

it-2-E 435 ¶15

Moise

Lipsa încrederii de sine nu îl descalifică pe Moise. Moise s-a simțit incapabil, argumentând că avea o vorbire greoaie. Acest Moise era foarte diferit de cel care se oferise să elibereze Israelul în urmă cu 40 de ani. El a continuat să obiecteze în fața lui Iehova, cerându-i chiar să-i încredințeze altcuiva misiunea. Iehova s-a mâniat pe Moise, însă nu l-a respins, ci l-a desemnat pe Aaron, fratele lui, să-i fie purtător de cuvânt. Prin urmare, întrucât era reprezentantul lui Dumnezeu, Moise a devenit „Dumnezeu” pentru Aaron, care, la rândul lui, a vorbit ca reprezentant al lui Moise. Cu ocazia întrunirii lui Moise și Aaron cu bătrânii Israelului și a întâlnirilor lor cu faraonul, se pare că Dumnezeu i-a dat lui Moise instrucțiuni și porunci, pe care Moise, la rândul lui, i le-a transmis lui Aaron, astfel încât Aaron a fost cel care a vorbit înaintea faraonului (un succesor al faraonului de care fugise Moise în urmă cu 40 de ani). (Ex 2:23; 4:10-17) Mai târziu, Iehova l-a numit pe Aaron „profetul” lui Moise, ceea ce însemna că, așa cum Moise era profetul lui Dumnezeu îndrumat de El, și Aaron trebuia să fie îndrumat de Moise. De asemenea, Iehova i-a spus lui Moise că îl făcuse „Dumnezeu pentru faraon”, cu alte cuvinte că îi dăduse putere divină și autoritate peste faraon, motiv pentru care nu trebuia să se teamă de regele Egiptului. (Ex 7:1, 2)

20-26 IULIE

COMORI DIN CUVÂNTUL LUI DUMNEZEU EXODUL 10, 11

„Moise și Aaron dau dovadă de mult curaj”

(Exodul 10:24-26) „După aceea, faraonul l-a chemat pe Moise și a zis: «Duceți-vă și slujiți-i lui Iehova! Numai oile și vitele voastre să rămână. Chiar și copiii voștri pot să meargă cu voi». ²⁵ Dar Moise a spus: «Tu ne vei da și animale pentru jertfe și pentru ofrande arse, iar noi i le vom aduce lui Iehova, Dumnezeul nostru. ²⁶ Vor merge cu noi și animalele noastre. Nu poate să rămână nici măcar un animal, căci vom folosi câteva dintre ele ca să-i aducem închinare lui Iehova, Dumnezeul nostru, și, până nu ajungem acolo, nu știm ce vom oferi ca jertfă în închinarea la Iehova».”

(Exodul 10:28) „Faraonul i-a zis: «Pleacă din fața mea! Să nu cumva să încerci să mai vii înaintea mea, căci în ziua în care vei veni înaintea mea vei muri».”

(Exodul 11:4-8) „Moise i-a zis apoi faraonului: «Așa a spus Iehova: „Pe la miezul nopții voi trece prin Egipt ⁵ și toți întâii născuți din țara Egiptului vor muri: de la întâiul născut al faraonului, care stă pe tron, până la întâiul născut al slujitoarei care macină la rășniță și până la toți întâii născuți ai animalelor. ⁶ În toată țara Egiptului vor fi strigate puternice, cum n-au mai fost niciodată și nici nu vor mai fi. ⁷ Cât despre israeliți, nici măcar un câine nu va lătra la ei, nici la ei și nici la animalele lor, ca să știți că Iehova poate să facă deosebire între egipteni și israeliți”. ⁸ Toți slujitorii tăi vor veni la mine și se vor prosterna înaintea mea, zicând: „Pleacă, tu și tot poporul care te urmează!”. Și după aceea voi pleca». Apoi Moise a ieșit de la faraon plin de mânie.”

it-2-E 436 ¶4

Moise

A sta în fața faraonului pretinde curaj și credință. Moise și Aaron au reușit să se ridice la înălțimea responsabilității încredințate doar datorită puterii primite de la Iehova și acțiunii spiritului sfânt asupra lor. Să ne imaginăm somptuoasa curte regală a faraonului, conducătorul puterii mondiale nedisputate la acea vreme. Arogantul rege, considerat el însuși un zeu, era înconjurat de consilieri, de comandanți militari, de străji și de sclavi. De față se aflau și conducătorii religioși, respectiv preoții-magicieni, principalii adversari ai lui Moise. După faraon, acești bărbați erau cei mai puternici oameni din regat. Tot acest alai impresionant se afla acolo pentru a-l susține pe faraon în apărarea zeilor Egiptului. Iar Moise și Aaron nu s-au prezentat înaintea lui doar o dată, ci de mai multe ori. De fiecare dată însă, acesta își împietrea și mai mult inima, deoarece era hotărât să-i țină sub dominația sa pe sclavii evrei, o forță de muncă valoroasă. De fapt, după anunțarea celei de-a opta plăgi, Moise și Aaron au fost alungați dinaintea faraonului, iar după a noua plagă li s-a poruncit, sub amenințarea cu moartea, să nu încerce să-i mai vadă fața. (Ex 10:11, 28)

Să căutăm nestemate spirituale

(Exodul 11:7) „Cât despre israeliți, nici măcar un câine nu va lătra la ei, nici la ei și nici la animalele lor, ca să știți că Iehova poate să facă deosebire între egipteni și israeliți.”

it-1-E 783 ¶5

Exodul

Printr-o impresionantă manifestare de putere, Iehova și-a înălțat numele și a eliberat Israelul. Aflați în siguranță pe malul estic al Mării Roșii, Moise și fiii lui Israel au început să intoneze o cântare. Miriam, sora lui, care era profetesă, a luat o tamburină, iar femeile au urmat-o cântând și ele la tamburine și dansând, ca răspuns la cântecul bărbaților. (Ex 15:1, 20, 21) Fiii lui

Israel erau acum complet separați de dușmanii lor. Când israeliții au ieșit din Egipt, Iehova nu a permis niciunui om sau animal să le facă vreun rău; nici măcar un câine nu a lătrat la ei. (Ex 11:7) Deși în relatarea din Exodul nu se menționează că faraonul ar fi intrat în mare împreună cu armata lui și că ar fi fost distrus, Psalmul 136:15 arată că Iehova „i-a aruncat pe faraon și armata lui în Marea Roșie”.

27 IULIE – 2 AUGUST

**COMORI DIN CUVÂNTUL LUI DUMNEZEU
EXODUL 12**

„Ce semnificație are Paștele pentru creștini?”

(Exodul 12:12, 13) „Fiindcă în noaptea aceea voi trece prin țara Egiptului și-i voi omorî pe toți întâii născuți din țara Egiptului, de la om până la animal; și voi executa judecata asupra tuturor dumnezeilor Egiptului. Eu sunt Iehova. ¹³ Sângele va servi drept semn pe casele în care veți fi. Eu voi vedea sângele și voi trece pe deasupra voastră, iar plaga nu va veni peste voi și nu vă va distruge când voi lovi țara Egiptului.”

it-2-E 583 ¶6

Paște

Anumite aspecte ce țineau de celebrarea Paștelui s-au împlinit în persoana lui Isus. De exemplu, un aspect este sângele cu care erau stropite casele israeliților din Egipt. Datorită acestuia, întâii născuți ai israeliților nu au fost omorâți de îngerul lui Iehova. Pavel îi numește pe creștinii unși congregația întâilor născuți (Ev 12:23), iar despre Cristos spune că i-a eliberat prin sângele său. (1Te 1:10; Ef 1:7) Mielului pascal nu trebuia să-i fie zdrobit niciun os. Fusesse profețit că oasele lui Isus nu aveau să fie zdrobite, lucru care s-a împlinit la moartea sa. (Ps 34:20; Io 19:36) Prin urmare, Paștele, celebrat de evrei sute de ani, făcea parte dintre acele lucruri prin care Legea

a constituit ‘o umbră a lucrurilor viitoare’ și a îndreptat atenția spre Isus Cristos, „Mielul lui Dumnezeu”. (Ev 10:1; Io 1:29)

Să căutăm nestemate spirituale

(Exodul 12:12) „Fiindcă în noaptea aceea voi trece prin țara Egiptului și-i voi omorî pe toți întâii născuți din țara Egiptului, de la om până la animal; și voi executa judecata asupra tuturor dumnezeilor Egiptului. Eu sunt Iehova.”

it-2-E 582 ¶2

Paște

Cele zece plăgi aduse asupra Egiptului s-au dovedit a fi sentințe împotriva zeilor Egiptului, îndeosebi a zecei plagă, moartea întâilor născuți. (Ex 12:12) Întrucât berbecul era un animal sacru pentru zeul Ra, ungerea ușorilor ușii cu sângele mielului pascal constituia o blasfemie în ochii egiptenilor. Dar și taurul era un animal sacru, iar uciderea taurilor întâi născuți constituia o grea lovitură dată zeului Osiris. Faraonul însuși era venerat ca fiu al lui Ra. Moartea întâiului născut al faraonului dovedea neputința zeului Ra și a faraonului.

(Exodul 12:14-16) „Ziua aceasta să fie pentru voi o zi de aducere-aminte și s-o țineți ca sărbătoare pentru Iehova. Să o sărbătoriți în toate generațiile voastre. Este o lege permanentă. ¹⁵ Șapte zile să mâncați turte nedospite. Da, în prima zi să scoateți aluatul dospit din casele voastre, fiindcă oricine mănâncă ceva dospit, din prima până în a șaptea zi, trebuie nimicit din Israel. ¹⁶ În prima zi să țineți o adunare sfântă, iar în a șaptea zi, încă o adunare sfântă. Nu se va face nicio muncă în aceste zile. Numai ceea ce mănâncă fiecare, numai atât se va putea pregăti.”

it-1-E 504 ¶1

Adunare

O caracteristică unică a acestor „adunări sfinte” era că, în timpul lor, oamenii nu trebuiau să fa-

că nicio muncă grea. De exemplu, prima și a șaptea zi a Sărbătorii Turtelor Nedospite erau „adunări sfinte” cu privire la care Iehova a poruncit: „Nu se va face nicio muncă în aceste zile. Numai ceea ce mănâncă fiecare, numai atât se va putea pregăti”. (Ex 12:15, 16) Totuși, în timpul „adunărilor sfinte”, preoții aduceau jertfe pentru Iehova (Le 23:37, 38), ceea ce, firește, nu constituia o încălcare a poruncii care interzicea efectuarea muncilor cotidiene. Aceste ocazii nu promovau lenevia, ci erau perioade de mare efervescență spirituală. În sabatul săptămânal, oamenii se adunau în locuri publice pentru a-i aduce închinare lui Iehova și pentru a primi instruire. Ei erau întăriți în urma citirii publice și a explicării Cuvântului lui Dumnezeu, așa cum avea să se întâmple mai târziu în sinagogi. (Fa 15:21) Chiar dacă nu făceau munci grele în ziua de sabbat sau cu ocazia celorlalte „adunări sfinte”, oamenii dedicau mai mult timp rugăciunii și meditării asupra calităților Creatorului și a scopului său.

